

Arrest

nr. 126 824 van 8 juli 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juli 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraanse nationaliteit te bezitten en van de stad Teheran afkomstig te zijn. U bent een Azeri van etnische origine. Op 10.04.1389 (01.07.2010) ging u samen met uw broer H. H. A. B. (...) (o.v. xxxxxxxx) en jullie vrienden H. (...) en M. (...) een bergwandeling maken. Onderweg dronken jullie alcohol. Toen jullie 's avonds terugkeerden kochten jullie een ijsje. Omdat M. (...) zich misselijk voelde bracht u hem naar de wagen. Nadat u uw vriend in de wagen had gezet werd u door twee personen gevraagd uw documenten te tonen. Er ontstond een vechtpartij waarbij ook uw broer en H. (...) betrokken raakten. De personen bleken politieagenten in burger te zijn. Jullie werden gearresteerd en vier dagen vastgehouden. De agenten stelden u voor een document te ondertekenen waarin u verklaarde alcohol te hebben gedronken zodat u kon vrijkwamen maar uw weigerde. U dreigde een

klacht in te dienen bij de ombudsman vanwege de mishandelingen en folteringen die u diende te ondergaan. Jullie aanhouding werd tweemaal verlengd voor een periode van 24 uur door de rechtbank. Op zondag 13.04 werden jullie vingerafdrukken en foto's genomen door de politie waarbij ook aangegeven werd dat men ging controleren of jullie deelgenomen hadden aan de betogingen in 1388 (2009). Daarna werd u naar de rechtbank gebracht. U werd veroordeeld tot 74 zweepslagen vanwege uw alcoholconsumptie, twee tot zes maanden voor de alcohol die ze in jullie wagen gevonden hadden en één tot drie jaar gevangenisstraf vanwege jullie weerspannigheid tijdens jullie arrestatie. De echtgenoot van uw tante langs moederskant, die zelf voor justitie werkte, stond borg voor u en uw broer. Vanwege jullie deelname aan de protesten in 2009 raadde hij jullie aan om Teheran te verlaten en naar uw grootouders te gaan in de buurt van Tabriz. Na ongeveer een week kwamen er twee personen naar jullie woning in Teheran. Zij waren naar jullie op zoek en doorzochten het huis. Deze personen vertelden uw grootmoeder dat u zich naar de rechtbank diende te begeven om uitleg te komen geven. Uw oom vermoedde dat de autoriteiten op de hoogte waren van jullie deelname aan de demonstraties in 2009. U en uw broer verbleven ongeveer zes maanden bij jullie grootouders. Op 05.11.1389 verlieten jullie Iran en reisden over land naar België. Op 8 februari 2011 meldde u zich aan bij de Belgische asielinstanties en diende een asielaanvraag in. In België verblijft u bij uw ouders. Uw vader H. J. (...) (o.v. xxxxxxx) diende op 12 december 2000 een asielaanvraag in. In het kader van deze asielaanvraag ontving uw vader een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus gezien er geen geloof kon worden gehecht aan zijn asielaanvraag. U verklaart niet terug te kunnen keren naar Iran omdat u voor uw leven vreest. Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie van een identiteitsdocument (shenasnameh), een kopie van een dagvaarding van de rechtbank en een cd-r met beeldmateriaal van uw aanwezigheid op een demonstratie in 1388.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende uw uitstap met uw broer B. (...) en enkele vrienden en de aankoop van de alcohol die jullie daar dronken tegenstrijdig zijn met de verklaringen afgelegd door uw broer en bijgevolg weinig geloofwaardig. Gezien u tijdens het gehoor verklaart dat niet jullie, maar andere personen, andere vrienden tijdens die dagtrip de alcohol hadden gekocht en meegenomen informeert het CGVS wie u met deze personen juist bedoelt (cgvs p.7). Nadat de protection officer van het CGVS u een aantal maal de vraag heeft gesteld met wie u die dag naast H. (...) en M. (...) afsprak stelt u uiteindelijk dat H. (...) nog een vriend tegenkwam (cgvs p.7-8). Gevraagd of er nog iemand anders bij was antwoordt u aanvankelijk ontkennend om enkele ogenblikken later te verklaren dat ze met twee waren (cgvs p.8). Ondanks dat u verklaart deze vriend(en) van het begin van de middag tot het einde van de middag te hebben gezien (cgvs p.11) blijkt u de namen van deze personen evenwel niet te kennen (cgvsp.8). U stelt tevens dat niet jullie, maar deze vrienden van H. (...) de alcohol aankochten (cgvs p.7-8). Uw broer stel voor het CGVS dan weer dat jullie die dag met vier personen waren (cgvs B. (...) p.3). Wanneer het CGVS hier later tijdens zijn gehoor op terugkomt herhaalt uw broer dat jullie in totaal met vier waren. Gevraagd of jullie vrienden van M. (...) of H. (...) tegenkwamen antwoordt hij ontkennend (cgvs B. (...) p.4). Wanneer het CGVS bij uw broer informeert wie de drank gekocht had geeft hij het merkwaardige antwoord dat "jongens" dit gedaan hadden. Gevraagd wie, stelt hij dat H. (...) en M. (...) de drank aankochten hadden. Wanneer het CGVS uw broer vraagt waarom hij verklaart dat "jongens" de drank aankochten als het de vrienden waren met wie hij die dag op stap was geeft hij bovendien de weinig aannemelijk verklaring dat als jullie "jongens" zeggen, jullie daar vrienden mee bedoelen (cgvs p.5). Het voorgaande leidt er toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen over de aanleiding tot uw problemen met de Iraanse autoriteiten. Logischerwijze kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan de feiten die er het gevolg van zouden geweest zijn.

Zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan uw beweringen betreffende uw arrestatie op 1 juli 2010, quod non, dan nog roepen uw verklaringen en die van uw broer betreffende de strafmaat ernstige vragen op. Zo stelt u dat u twee gerechtelijke dossiers in Iran had, één vanwege de alcoholconsumptie en een ander vanwege uw deelname aan de demonstraties in 2009. Daarbij vult u aan dat er al een uitspraak was in het dossier betreffende het drinken van alcohol, maar dat jullie nog moesten wachten op de voltrekking van de straf. Gevraagd of de strafmaat naar aanleiding van uw veroordeling vanwege alcoholconsumptie reeds vaststond antwoordt u bevestigend en herhaalt u dat er een uitspraak was die duidelijk was, en jullie enkel aan het wachten waren op de voltrekking van de straf (cgvs p.12). Eerder tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaarde u echter dat de rechter u tot 74 zweepslagen veroordeelde vanwege de alcoholconsumptie, twee tot zes maanden gevangenisstraf vanwege het bezit van alcohol in uw wagen en één tot drie jaar gevangenisstraf vanwege jullie

weerspannigheid tijdens de arrestatie (cgvs p.5). Wanneer u tijdens het gehoor geconfronteerd wordt met het feit dat uit uw bewering dat u tot twee tot zes maanden veroordeeld werd vanwege alcoholbezit allerm minst afgeleid kan worden tot welke straf u effectief veroordeeld werd geeft u de weinig aannemelijk verklaring dat de rechter dit gewoon ter informatie meegaf en dat het op de dag van de straf(uitvoering) duidelijk voor jullie zou worden wat het zou inhouden (cgvs p.12-13). Wanneer uw broer gevraagd wordt hoeveel straf hij zou krijgen vanwege het nuttigen van alcohol stelt hij eveneens dat jullie naar een rechter gebracht werden die het vonnis voorlas: 74 zweepslagen en vanwege het bezit van alcohol twee tot zes maanden cel. Gevraagd hoeveel welke straf jullie effectief kregen verklaart uw broer echter dat jullie niet verschenen op het eindvonnis. Dat u noch uw broer duidelijkheid kunnen verschaffen betreffende de strafmaat en de aard van de beslissing vanwege het bezit van alcohol en de weerspannigheid tijdens jullie arrestatie doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweringen inzake uw problemen met de Iraanse autoriteiten.

Verder dient gewezen te worden op uw weinig coherente verklaringen betreffende de identiteit van de persoon die borg voor u stond. Zo stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u werd vrijgelaten nadat een kennis met de naam P. (...) borg voor jullie stond (vragenlijst cgvs p.2). Tijdens uw gehoor voor het CGVS stelt u dan weer dat P. (...) geen kennis maar de echtgenoot van uw tante is (cgvs p.5-6). Wanneer het CGVS u confronteert met deze weinig heldere verklaringen betreffende de identiteit van uw borgsteller stelt u, zonder dat deze bewering een weerslag vindt in de door u ondertekende vragenlijst ter voorbereiding van uw gehoor op het CGVS, dat u op de DVZ wel degelijk vertelde dat het de man van uw tante betrof (cgvs p.9-10). Ook uw broer verklaarde op de DVZ dat P. (...) een kennis was (vragenlijst cgvs B. (...) p.2) om tijdens het gehoor eveneens te verklaren dat het de echtgenoot van jullie tante betreft (cgvs p.8-9). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt uw broer dan weer dat hij op de DVZ aanvankelijk verklaarde dat een kennis borg stond, dat vervolgens om verduidelijking gevraagd werd wie hij juist bedoelde en dat hij daarop antwoordde dat het de echtgenoot van uw tante was, genaamd P. (...) (cgvs p.9). Ook deze bewering vindt echter geen weerslag in het verslag van het gehoor op de DVZ (vragenlijst cgvs p.2). Bijkomend kan opgemerkt worden dat u later tijdens het gehoor stelt dat deze oom, werkzaam op de rechtbank te Teheran, sinds twee jaar gepensioneerd is (cgvs p.13). Uw broer vermoedt dat hij dossierbehandelaar is en verklaart dat hij op verschillende rechtbanken werkt. Wanneer uw broer gevraagd wordt waarom hij zich niet via zijn oom informeert naar de stand van het dossier vermeldt hij de door u beweerde pensionering helemaal niet, maar stelt hij dat jullie oom nu eenmaal niet overal toegang tot heeft (cgvs B. (...) p.9).

Rekening houdend met de hiervoor vermelde weinig coherente beweringen betreffende uw veroordeling in Iran voor het bezit van alcohol en uw weerspannigheid tijdens uw arrestatie roepen ook uw verklaringen betreffende het verloop en de uitkomst van uw gerechtelijke problemen ernstige vragen op. Zo stelt u nu en dan contact te hebben met uw familie in Iran. Gevraagd of bij uw familie informeert naar de stand van zaken in uw dossier antwoordt u dat uw oom daar meer over zou kunnen weten maar verwijst u naar zijn pensionering twee jaar geleden (cgvs p.13). Deze bewering, die zoals hiervoor reeds werd aangehaald niet geheel strookt met de verklaringen van uw broer, is echter geen verklaring voor het feit dat u bijna drie jaar na uw asielaanvraag bij de Belgische asielinstanties niet op de hoogte blijkt van de effectieve strafmaat vanwege het bezit van alcohol en uw weerspannigheid bij uw beweerde arrestatie enerzijds en het eventuele verdere verloop wat betreft de door u beweerde maar geenszins gestaafde problemen omwille van uw deelname aan een demonstratie op Ashura in het jaar 1388 anderzijds. Wanneer het CGVS bovendien informeert of u beroep deed op een advocaat antwoordt u ontkennend. U stelt dat u niet weet waarom u dat zou doen. U verklaart tevens dat u dat niet eens wil uitzoeken (cgvs p.13). Ook uw broer blijkt geheel onwetend wat betreft het verdere verloop van zijn procedure. Hij stelt hierover geen nieuws te hebben, en vult aan dat hij er na zijn aankomst in België niets meer over opgezocht heeft en er al evenmin iets over te horen heeft gekregen. Uw broer verklaart wel dat jullie vader één of tweemaal in codetaal met de echtgenoot van uw tante gesproken heeft maar dat hij voor de rest niet weet wat er gebeurd is (cgvs p.7). Van iemand die verklaart mishandeld te zijn tijdens zijn detentie en zich, wat de uiteindelijke strafmaat ook mag zijn, aan een zware straf verwacht en daarom besluit zijn land van herkomst te ontvluchten mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij duidelijke, precieze en coherente verklaringen aflegt betreffende het verdere verloop of de uitkomst van de gerechtelijke procedure waarin hij betrokken is. Het gebrek aan interesse dat u tijdens uw gehoor vertoont betreffende uw problemen met de autoriteiten in uw land van herkomst doet wederom afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas.

Wat betreft uw verklaring dat u en uw broer op Ashura 1388 (27.12.2009) aan een demonstratie deelnamen en dat u hierdoor vervolging door de Iraanse autoriteiten vreest na uw aanhouding en veroordeling vanwege de consumptie van alcohol (cgvs p.6 en 10) dient vooreerst opgemerkt te worden dat gezien de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid van uw beweringen

betreffende de aanleiding tot deze arrestatie en de gevolgen hiervan er evenmin geloof gehecht kan worden aan de beweerde problemen omwille van uw deelname aan deze demonstratie. Bovendien stelt uw broer tijdens zijn gehoor dat jullie niet actief waren bij de organisatie van deze demonstraties. Gevraagd welke rol jullie hadden verklaart uw broer dat jullie, zoals heel veel andere burgers, gewoon naar buiten gingen. Wanneer uw broer gewezen wordt op zijn eigen verklaringen betreffende het massakarakter van deze protesten en gevraagd wordt waarom de autoriteiten jullie zouden viseren verwijst hij naar jullie, ongeloofwaardige, aanhouding (cgvs B. (...) p.7-8). Ter staving van uw deelname aan deze demonstratie legt u beeldmateriaal neer. Op deze beelden zijn u en uw broer te zien wanneer jullie door vrienden gefilmd werden tijdens de demonstratie. Zij zouden deze beelden later naar jullie doorgestuurd hebben. Wanneer het CGVS informeert of de Iraanse autoriteiten in het bezit zijn van dit beeldmateriaal stelt u dit niet te weten. Gevraagd of u aanwijzingen heeft dat het in hun bezit is verwijst u naar de twee personen die na jullie vrijlating uw huis in Teheran doorzocht zouden hebben (cgvs p.11). Gezien de ongeloofwaardigheid van uw beweringen betreffende uw arrestatie en uw veroordeling kan ook aan uw verklaring betreffende deze huiszoeking geen geloof gehecht worden. Rekening houdend met het feit dat uw broer verklaart dat jullie slechts aan deze ene demonstratie deelnamen, voor de rest niet actief waren in de protestbewegingen en tot op het moment van uw vertrek uit Iran geen geloofwaardige problemen kende met de Iraanse autoriteiten kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweringen dat u de Iraanse autoriteiten dient te vrezen omwille van uw deelname aan één demonstratie in december 2009.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweringen betreffende uw vervolging door de Iraanse autoriteiten. De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. De door u overgemaakte kopie van uw identiteitsbewijs (shenasnameh) betreft louter uw identiteit en heeft geen betrekking op uw vluchtrelaas. Betreffende de door u neergelegde kopie van een convocatie van de rechtbank dient opgemerkt worden dat de handtekening van de bevoegde ambtenaar ingescand of gekopieerd lijkt zodat er geen bewijswaarde aan dit document kan worden toegekend. De door u overgemaakte cd-r met beeldmateriaal van de demonstratie op Ashura van het jaar 1388 werd hiervoor reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van de artikelen 3 en 8 EVRM en van artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet.

Gezien de samenhang van beide middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk dienen te worden behandeld.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. De schending van artikel 8 EVRM kan niet dienstig worden aangevoerd tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissing van de commissaris-generaal waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (vgl. RvS 30 september 2008, nr. 186.661; RvS 12 maart 2008, nr. 180.930).

2.2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is

bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het eerste middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.5. Waar verzoekende partij stelt dat verwerende partij louter uitgaat van haar eigen veronderstellingen en de gegevens aanwezig in het administratief dossier ontkent, meent de Raad te kunnen volstaan met de verwijzing naar de uiteenzetting in punt 2.2.13, waaruit blijkt dat de commissaris-generaal de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze heeft beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

2.2.6.1. Voorts stelt verzoekende partij dat verwerende partij, in tegenstelling tot wat zij scheen aan te geven tijdens haar gehoor, wel degelijk een gedetailleerde uitleg van de feiten verwachtte die zich reeds drie jaar geleden afgespeeld hebben. Echter hadden verzoekende partij en haar reisgenoten bijna twee liter alcohol geconsumeerd, waardoor men van verzoekende partij en haar broer niet kan verwachten dat ze een gedetailleerde en coherente verklaring afleggen omtrent deze feiten. Verzoekende partij wijst vervolgens op de gevolgen van alcohol, onder andere dat alcohol een verdovend effect heeft op de hersenen en black-outs, hersenschade, geheugenproblemen en vermindering van de zelfcontrole veroorzaakt. Verzoekende partij heeft een zelfgemaakte alcoholische drank geconsumeerd, die zeker en vast een hoog percentage alcohol bevatte. Dit blijkt ook uit de weerspanning die zij geboden heeft tijdens haar arrestatie en uit het feit dat haar vriend gevallen was doordat deze zich niet lekker voelde omwille van de alcohol. De intellectuele vermogens van verzoekende partij waren aangetast op het moment van deze feiten en haar verklaringen daaromtrent zijn dan ook geenszins betrouwbaar. Verzoekende partij verwijt verwerende partij dat zij niet is nagegaan of zij black-outs had op die dag, temeer daar uit haar verklaringen over die dag duidelijk bleek dat zij zich niet veel herinnert. Verzoekende partij besluit dat haar vrees voor vervolging niet in twijfel getrokken kan worden omwille van de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen over deze dag, daar haar verklaringen niet toerekenbaar zijn. Zij benadrukt dat zij wel coherente verklaringen heeft afgelegd over haar arrestatie en de gerechtelijke stappen die zij meemaakte.

2.2.6.2. De Raad wijst verzoekende partij er vooreerst op dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de autoriteiten van het onthaalland vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). De Raad stelt echter vast dat noch verzoekende partij, noch haar raadsman tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal enige melding gemaakt heeft van het feit dat dronkenschap verzoekende partij verhinderde de feiten uit het verleden duidelijk in herinnering te brengen. Bovendien blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal geenszins dat zij zich niet veel zou herinneren van die dag (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 23/01/2014, p. 4-9). Verwerende partij kan dan ook bezwaarlijk verweten worden dat zij niet is nagegaan of verzoekende partij black-outs had op die dag. De *post-factum* uitleg van verzoekende partij dat zij zich

ten gevolge van de alcoholconsumptie bepaalde zaken niet kan herinneren kan niet overtuigen en is dan ook geenszins van aard de vastgestelde tegenstrijdigheden te weerleggen of te verklaren.

Daar waar verzoekende partij stelt dat zij coherente verklaringen heeft afgelegd over haar arrestatie en de gerechtelijke stappen die zij meemaakte, bemerkt de Raad dat door verwerende partij werd vastgesteld dat noch verzoekende partij, noch haar broer duidelijkheid kan verschaffen betreffende de strafmaat en de aard van de beslissing vanwege het bezit van alcohol en de weerspanning tijdens hun arrestatie, dat verzoekende partij en haar broer weinig coherente verklaringen aflegden betreffende de identiteit van de persoon die borg voor hen stond en dat verzoekende partij en haar broer onwetend blijken te zijn over het verdere verloop en uitkomst van hun gerechtelijke problemen. Verzoekende partij laat deze motivering ongemoeid waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd. De bewering van verzoekende partij dat zij coherente verklaringen heeft afgelegd over haar arrestatie en de gerechtelijke stappen die zij meemaakte, kan dan ook geenszins door de Raad worden bijgetreden.

2.2.7.1. Inzake de motivering van verwerende partij dat geen geloof kan worden gehecht aan de bewering dat verzoekende partij en haar broer de Iraanse autoriteiten dienen te vrezen omwille van hun deelname aan één demonstratie in december 2009, meent verzoekende partij dat verwerende partij over het hoofd ziet dat deze demonstratie in een openbare ruimte plaats heeft gevonden. Het is dan ook niet anders dan logisch dat de Iraanse autoriteiten in het bezit zijn van de beelden waarop verzoekende partij en haar broer te zien zijn wanneer zij door vrienden gefilmd werden tijdens de demonstratie.

2.2.7.2. De Raad stelt evenwel dat het louter gegeven dat deze demonstratie in een openbare ruimte heeft plaatsgevonden, geenszins volstaat om er vanuit te gaan dat de Iraanse autoriteiten in het bezit zijn van deze beelden die werden gemaakt door vrienden van verzoekende partij en haar broer. Tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal stelt verzoekende partij niet te weten of de Iraanse autoriteiten in het bezit zijn van dit beeldmateriaal. Gevraagd naar aanwijzingen dat dit beeldmateriaal in hun bezit is, verwijst verzoekende partij enkel naar de huiszoeking na haar vrijlating, waaraan echter geen geloof kan worden gehecht gezien het ongeloofwaardig bevinden van haar arrestatie. Derhalve is er geen enkele concrete aanwijzing dat de Iraanse autoriteiten in het bezit zouden zijn van dit beeldmateriaal. Bovendien namen verzoekende partij en haar broer slechts deel aan deze ene demonstratie, waren zij daarbuiten niet actief in de protestbewegingen en hebben zij tot op het moment van hun vertrek geen geloofwaardige problemen gekend met de Iraanse autoriteiten, waardoor er geen enkel geloof kan worden gehecht aan hun bewering dat zij de Iraanse autoriteiten dienen te vrezen omwille van hun deelname aan één demonstratie in december 2009.

2.2.8.1. Verzoekende partij wijst verder op het profiel van haar en haar broer. Ze zijn progressief en benutten graag alcoholische dranken. In tegenstelling tot Iran waar verzoekende partijen af en toe alcohol dronken, drinken zij in België regelmatig. De alcoholconsumptie van verzoekende partij is dermate gestegen dat zij op dit ogenblik een behandeling volgt om haar alcoholconsumptie te verminderen. Verzoekende partij voegt desbetreffend als bijlage bij haar verzoekschrift een medisch attest (bijlage 3). Bij een eventuele terugkeer zullen verzoekende partij en haar broer gearresteerd worden en ter dood veroordeeld worden. Verwerende partij heeft nagelaten na te gaan hoe groot de alcoholconsumptie bij verzoekende partij en haar broer is. Dit element is evenwel van levensbelang in de gevallen waar de kans op recidive bestaat. Door te recidiveren lopen verzoekende partij en haar broer het risico om in Iran ter dood veroordeeld te worden. Verzoekende partij verwijst naar de straffen die in Iran opgelegd worden bij consumptie van alcohol, die kunnen gaan van zweepslagen tot de doodstraf. Door haar levensstijl behoort verzoekende partij tot een groep van minderheden of oppositionele Iraniërs. Desbetreffend verwijst verzoekende partij naar het ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland d.d. 24 december 2013, waaruit blijkt dat oppositionele Iraniërs in het buitenland nauwlettend in de gaten worden gehouden, mogelijk met speciale aandacht voor asielzoekers. Internetgedrag in het buitenland kan een aanleiding vormen voor verdenking. Verzoekende partij meent dan ook dat haar internetactiviteiten in België bij de Iraanse autoriteiten bekend zijn geworden en dat zij dan ook omwille hiervan het risico loopt op vervolging door de Iraanse autoriteiten.

2.2.8.2. De Raad benadrukt vooreerst dat aan de door verzoekende partij en haar broer beweerde problemen met de Iraanse autoriteiten omwille van alcoholconsumptie geen enkel geloof kan worden gehecht. Derhalve hebben zij hun profiel als iemand die alcohol nuttigt omdat hij tegen de islamitische regels is, geenszins aannemelijk gemaakt. Waar verzoekende partij stelt dat verwerende partij heeft nagelaten na te gaan hoe groot de alcoholconsumptie bij verzoekende partij en haar broer is, gaat zij er bovendien aan voorbij dat het niet de taak is van de asielinstanties om zelf de lacunes in de

bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Verzoekende partij dient immers zelf aannemelijk te maken nood te hebben aan internationale bescherming, doch blijft hier in gebreke. De bewering dat de alcoholconsumptie van verzoekende partij dermate gestegen is dat zij op dit ogenblik een behandeling volgt om haar alcoholconsumptie te verminderen, betreft overigens een blote bewering daar het medisch attest (bijlage 3) ontbreekt in de bijlagen bij het verzoekschrift van verzoekende partij. De Raad wijst er ten slotte nog op dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet voldoende is om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze dient ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen. Door het ongeloofwaardig bevinden van het voorgehouden asielrelaas zijn dergelijke objectieve vaststellingen die de erkenning van de status van vluchteling rechtvaardigen niet aanwezig.

Daar waar verzoekende partij nog oppert dat haar internetactiviteiten in België bij de Iraanse autoriteiten bekend zijn geworden en dat zij dan ook omwille hiervan het risico loopt op vervolging door de Iraanse autoriteiten, ziet de Raad niet in over welk internetgedrag verzoekende partij het heeft, daar verzoekende partij hierover geen enkele concrete informatie geeft in haar verzoekschrift.

2.2.9.1. Daarnaast vreest verzoekende partij er nog voor door de Iraanse autoriteiten gediscrimineerd te worden omwille van haar etnische origine als Azeri. Zij verwijst naar een internationaal mensenrechtenrapport, waaruit discriminatie door de Iraanse autoriteiten ten aanzien van Azeri's blijkt. Tevens wijst verzoekende partij erop dat in het ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland d.d. 24 december 2013 wordt opgemerkt dat de VN-rapporteur voor de mensenrechten in februari 2013 sprak van een verslechtering voor wat betreft de rechten van vrouwen, religieuze en etnische minderheden en het optreden tegen mensenrechtenverdedigers.

2.2.9.2. De Raad merkt vooreerst op dat verzoekende partij gedurende haar asielpprocedure nooit eerder melding heeft gemaakt ervoor te vrezen door de Iraanse autoriteiten gediscrimineerd te worden omwille van haar Azeri-origine. Daarenboven wijst de Raad erop dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571). Verzoekende partij toont op generlei wijze aan dat dit *in casu* het geval is.

2.2.10. Betreft het betoog van verzoekende partij dat zij, bij eventuele terugkeer naar Iran, zal worden tegengehouden in de luchthaven en ondervraagd zal worden over haar verblijf in België en mogelijks als een spion zal worden beschouwd door de Iraanse autoriteiten omwille van haar verblijf in Europa en omwille van het feit dat haar vader Belg is, wijst de Raad erop dat dit een blote bewering betreft, daar verzoekende partij geen enkele concrete informatie bijbrengt om haar bewering te staven.

2.2.11. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.12. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.13. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 14) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 23 januari 2014 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.14. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend veertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT